

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. Пловдив, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разглежда докладваното от Румяна Ив. Андреева Атанасова Въззивно гражданско дело № 20245300500011 по описа за 2024 година

Постъпила е въззивна жалба от Т. М. П. с ЕГН ***** против решение № 4260/26.10.2023 г., постановено по гр.д. № 5600/2023 г. по описа на Районен съд - Пловдив, III бр. състав, в частта му, с която е увеличен размерът на месечната издръжка, която жалбоподателят, като баща следва да заплаща на детето Н. Т. П. с ЕГН *****, лично и чрез неговата майка Д. Н. Г. с ЕГН *****, която е била 90 лв. съгласно решение № 2318/25.09.2009 г. на ПРС, III гр. с-в, за разликата над присъдените 300 лв. до 400 лв., считано от 21.04.2023 г. за напред до навършване на пълнолетие на детето или настъпване на други обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на задължението за издръжка. Във въззивната жалба се поддържа оплакването, че решението на районния съд в обжалваната част е неправилно. Счита се, че така определенният размер е завишен и че определянето на размера на издръжката над 300 лв. би представлявало особено затруднение за жалбоподателя, поради което иска отмяна на решението в тази част и отхвърляне на иска.

Въззиваемият Н. Т. П., като непълнолетен действащ лично и със съгласието на неговата майка Д. Н. Г. оспорва въззивната жалба като неоснователна.

Пловдивският Окръжен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал.1 от ГПК от лице, имащо право на жалба и е процесуално допустима, а разгледана по

същество е неоснователна по следните съображения:

Ищецът Н. Т. П., като непълнолетен действащ лично и със съгласието на неговата майка Д. Н. Г. е предявил против Т. М. П., негов баща, иск за увеличаване на присъдената му с решение № 2318/25.09.2009 г. на ПРС, III гр. с-в, месечна издръжка, като моли същата да бъде увеличена от определения и с решението размер от 90 лв. на 400 лв. месечно. Районният съд е уважил иска, а с въззивната жалба решението се обжалва за разликата над 300 лв. до 400 лв. месечно, като в частта, с която размерът на издръжката е увеличен от 90 лв. на 300 лв. месечно решението като необжалвано е влязло в сила.

Според действащата нормативна уредба, задължението за издръжане на ненавършило пълнолетие детето от родител е безусловно, като съгласно чл. 143, ал. 2 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Според чл. 142, ал.1 СК размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Чл. 142, ал.2 СК гласи, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата.

Установено е безспорно по делото, че ищецът Т. М. П. е син на ответника, както и че и двамата му родители нямат задължения за издръжка към други непълнолетни деца. Установено е с решението на ПРС на база събраните доказателства в първоинстанционното производство, че майката на ищеца работи като *****, че грижите за детето Н. се полагат от майката с помощта на нейните родители, както и че майката на ищеца Д. Г. реализира месечно трудово възнаграждение към м.06.2023г. в размер малко над 2000 лв., а бащата Т. П. към м. юни 2023г. реализира трудово възнаграждение над 2500лв. и е собственик на един недвижим имот и едно МПС. Тези фактически констатации и правни изводи не са оспорени с въззивната жалба и относно тях между страните понастоящем няма спор.

С въззивната си жалба ответникът оспорва нуждата от издръжка на ищеца, както и своите възможности да я дава, предвид обстоятелството, че има ангажимент за издръжка и към своята майка.

Относно нуждата от издръжка:

Понастоящем ищецът е навършил 16 години и е ученик в гимназиален курс. Видно от представеното пред ПРС уверение от АИПППДМ д-р *****, същият към 11.10.2023 г. провежда ортодонтско лечение с продължителност 30 месеца. До момента платената сума възлиза на 1500 лв., а остатъкът от задължението е 1800 лв. Предвид възрастта на детето и необходимостта на същото да се осигуряват храна, дрехи, учебни помагала, транспорт, да се покриват разходи за обучение и спорт, съдът приема за правилен определения размер на месечната му издръжка от 700 лв., с които тези разходи да се покриват.

Относно възможностите на ответника да дава издръжка съдът се ръководи от установените по делото доходи на същия – около 2500 лв., и

имущественото му състояние - същият е собственик на един недвижим имот и едно МПС. Неоснователно е възражението на ответника, че при определяне размера на дължимата се от него издръжка към ищеца, негов син, следва да се вземе предвид и обстоятелството, че той дължи издръжка и на своята майка. Съгласно нормата на чл.144 СК, задълженият към няколко лица с право на издръжка е длъжен да я дава в следния ред: 1. деца и съпруг; 2. Родители. Т.е, задължението за издръжка на ненавършило пълнолетие дете е приоритетно, преди задължението за издръжка към родителите.

Ето защо се приемат от съда, че за издръжката на ищеца месечно са необходими 7000 лв., които съответстват на неговите нужди от издръжка и възможностите на родителите му да я дават, от които 400 лв. следва да се поставят в тежест на бащата, 300 лв. – в тежест на майката, ведно с непосредствените грижи по отглеждането.

Решението на районния съд, с което е приет за дължим този размер на издръжката, е правилно в обжалваната част, поради което в тази му част същото ще се потвърди.

По тези съображения Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 4260/26.10.2023 г., постановено по гр.д. № 5600/2023 г. по описа на Районен съд - Пловдив, III бр. състав в частта му, с която е увеличен размера на месечната издръжка, която Т. М. П. с ЕГН ***** като баща следва да заплаща на детето Н. Т. П. с ЕГН ***** , като непълнолетен действащ лично и със съгласието на неговата майка Д. Н. Г. с ЕГН ***** , която е била 90лв. съгласно решение № 2318/25.09.2009 г. на ПРС, III гр. с-в, за разликата над присъдените 300 лв. до 400 лв., считано от 21.04.2023 г. за напред до навършване на пълнолетие на детето или настъпване на други обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на задължението за издръжка, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа до окончателното изплащане.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____